

[A. C. Mortensen.]

forslaget skal det kunne opsiges med 3 Maa- neders Varsel til en Juni eller December Termin, senest December Termin 1937. Efter et Ændringsforslag fra Venstre skal Opsigelse ske senest December Termin 1935. Det vil altsaa sige, at hvis en Mand ikke kan skaffe et nyt og billigt Laan i den korte Tid, men kan skaffe det lidt senere, skal Debitor ikke have Lov til at opsigte det gamle. De Konservative gaar imod dette Forslag. § 7 fastslaar, at Legater, Stiftelser, Fonds eller lignende, der anbringer Midler i Kreditforeningspapirer, kun maa købe 4 pCt. Obligationer. Oprindeligt var Overformynderiet medtaget i denne Paragraf, men da Justitsministeren, under hvem Overformynderiet sorterer, har erklæret, at dette kun kører 4 pCt. Obligationer, er det jo ikke nødvendigt at fastslaa det i nogen Lovparagraf. Dette Forslag tiltrædes af 3 Partier; de Konservative gaar imod.

§ 8 bemyndiger Ministeren til at standse Hypotekforeningernes Udlaan i 5 pCt. Serier samt fastsætter, at den Rente, der svares i Landhypotekforeninger, bortset fra Jydsk Landhypotekforening, skal nedsættes med en halv Procent, ligesom Ministeren bemyndiges til at bestemme, at der i nærmere fastsatte Perioder skal kunne svares yderligere en halv Procent til Reservefonden. Denne Bestemmelse er taget med for at styrke Reservefonden i eventuelle svage Serier inden for Landhypotekforeningerne. Det bestemmes dog, at alle disse Forslag ikke kan træde i Kraft, hvis Obligationsejere, repræsenterende mindst 35 pCt. af Seriens Obligationsmasse, modsætter sig det ved en Afstemning. Forslaget tiltrædes foruden af Regeringspartierne ogsaa af Venstre, medens Det konservative Parti her som overalt, hvor det drejer sig om Bestemmelser angaaende Nedsættelse af Renten, gaar imod.

§ 9 bemyndiger Indenrigsministeren til med Finansministerens Tilslutning at anvende indtil 1/2 Mill. Kr. af Konverteringsfondens Midler til Styrkelse af Reservefondene i Kreditforeninger, der har Obligationer, som er betalbare i udenlandsk Mønt. Naar dette Forslag stilles, er det jo, fordi Staten garanterer Ejerne af Obligationer i Husmandskreditforeningerne deres Renter.

§§ 10 og 11 gaar ud paa at nedsætte Renten af Statsboligfundslaanene efter Boliglovene af 1922, 1925 og 1926 fra 5 til 4 1/2 pCt. for Terminerne i 1935 og 1936.

Disse 3 Paragraffer er mærkeligt nok tiltraadt af alle 4 Partier.

Saa kommer Ændringsforslag Nr. 2

til § 12, Stk. 1, der er stillet af Handelsministeren. Det gaar ud paa at forlænge Loven om Nedsættelse af Renten af Indskud i Banker og Sparekasser til Udgangen af December 1936. Venstre stiller et Ændringsforslag, hvorefter den kun skal forlænges til Udgangen af 1935. Venstre vil tage det i smaa Portioner. Partiet har aabenbart store Vanskeligheder i denne Sag. Landbruget kræver lav Rente; et meget indflydelsesrigt Medlem af Venstre i det andet høje Ting har jo paa de samvirkende danske Landboforeningers Vegne krævet Renten yderligere nedsat med 1/2 pCt. under, hvad den er i Øjeblikket. Men Sparekasserne, hvis Mænd hovedsagelig ogsaa tilhører Venstre, kræver, at man skal gaa den modsatte Vej og helt ophæve Renteloven; mærkeligt nok synes Repræsentanterne for Sparekasserne synlig at optræde som Repræsentanter for Sparerne og slet ikke for Laantagerne. Jeg forstaar, at det er disse stærkt modstridende Bestræbelser, der gør sig gældende inden for Venstre, som bevirker, at dette Spørgsmaal i det hele taget er saa vanskeligt for dem. For ganske nylig skrev Sparekassetidende, hvis Redaktør er Medlem af Venstre i dette høje Ting, at Sparekasserne ikke kan holde til en fortsat Nedsættelse af Renten af Indskud i Banker og Sparekasser, naar vi ikke ogsaa faar Obligationsrenten nedsat. Ja, noget lignende sagde man, da vi første Gang vedtog Loven om Nedsættelse af Indlaansrenten i Banker og Sparekasser, men Sparekasserne klarede sig jo godt alligevel, og det gør de saamænd ogsaa nok for Fremtiden, selv om vi forlænger denne Lov for den Tid, Regeringen har foreslaaet.

Nu hedder det sig, at Sparekasserne ikke kan klare sig, naar vi ikke kan faa konverteret, da Obligationsrenten saa er for høj i Forhold til Sparekasserenten. Men det har jo altid været saaledes, at de, der købte Obligationer, kunde faa noget mere i Rente end de, der indsatte deres Penge i Banker og Sparekasser, og desuagtet er Millionerne ikke gaaet ud af Sparekasserne; de har endda meget store Beløb inde- staaende. Men skulde det virkelig gaa saadan, at Folk fik i Sinde at tage deres Penge ud af Sparekasserne og købe Obligationer for dem, saa vilde Kurserne jo stige, og saa vilde det rette Forhold atter indtræde, og det vilde for øvrigt føre til, at den frivillige Konvertering igen kunde komme i Gang. Hvis Sparekasserenten derimod forhøjes, idet man ophæver Loven om Maksimalrente af Indskud i Banker og Sparekasser, da vil der jo ske store Ulykker.